

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra AXEL OG VALBORG

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153720538928/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Jeg vil ei længe være dig i Voien.
Spild Tiden ei! Din Tidende om Axel
Bedrøver mere mig. En Yngling skuer
Sit Haab imøde; Oldingen er vant
Til Frost og Storm. Den Uforsigtige
Har kunnet glemme?

K N U D.

Uden al Tvivl veed

Han det saalidt som Valborg; thi som Sagen
Forholder sig, har deres Mødre søgt
At skiule det. Den stærke Thord Huusfrya
Var Konning Sigurds Mand; saa vild en Kæmpe,
Som Sigurd her fra Reine. Efter Uskik
Lod han sin Søn, den unge Axel, løbe
Fem Aar, reent uden Daab og Sacramente.
Da Immers Datter Valborg skulde døbes
Og holdes over Daaben af Frue Helvig,
Bad han sin Frænke tage Gutten med:
»At det dog cengang kunde vorde gjort
Fra Haanden«. Saadan døbttes de tilsammen,
Skjønt Axel fem Aar ældre er end Valborg;
Og for at undgaac videre Scandal
Har deres Mødre dulgt det. Men i Bogen
Har Jon optegnet Alt. Jeg var tilstæde
Som Famulus; og mange Vidner leve
Endnu, som kan bekræfte denne Sag.

Han viser ham Stedet i Kirkebogen.

E R L A N D.

En grusom Skiæbne følger denne Slægt.

K N U D.

En grusom Skiæbne følger stedse Synden,
Og Synderne i Harald Gilles Slægt.

Som i hver anden. Dersom Thord Huusfrya
Smukt havde ladet døbe strax sin Søn,
Var Axel ei Daabbroder nu til Valborg;
Hvis Axel elskte ei mod Kirkens Bud
Sin nære Frænde, men en anden Møe,
Da vilde intet hindre ham hans Lykke.
Af Gilskeslægten er Kong Hakon vigtigst.
Vell! Hvad der straffer Overtræderen,
Lyksaliggjør *hans* dyderige Liv.

ERLAND.

I Ulyksalige!

KNUD.

Jeg indseer vel

At slig Begivenhed, ærværdige Herre,
Maa saare Eders Hierte. I er gammel
Og Eders Hølbred ei den bedste; altid
Troer I kun slet om Broder Knud, jeg veed det;
Dog har han maaske meer Hengivenhed
For Eder end I troer. Gak I herfra
J Roe til Klosteret. Jeg vil undskyldte
For Kongen Eders Bortgang nu, og gierne
Forrette Tienesten i Dag for Eder.

ERLAND.

Gierne forrette Tienesten? jeg troer det.
Nei Knud! Du skalst ei være deres Bøddel.
Det trøster den Ulykkelige i
Sin Nød at høre Skjæbnens Dom forkyndes
Af en medlidende, en venlig Læbe:
Jeg vil forrette selv min haarde Pligt,
Og skulde saa mit gamle Hierte briste;
Jeg vil af alle Kræfter virke for